

Cauza C-782/23

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

19 decembrie 2023

Instanța de trimitere:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania)

Data deciziei de trimitere:

13 decembrie 2023

Reclamantă în primă instanță-apelantă:

„Tauritus” UAB

Pârâtă în primă instanță-intimată:

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Intervenient:

Kauno teritorinė muitinė

[...]

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

(Curtea Supremă Administrativă a Lituaniei)

ORDONANȚĂ

13 decembrie 2023

[...] Camera, în complet extins, a Curții Administrative Supreme din Lituania [compunerea instanței],

a examinat, în cadrul unei ședințe de judecată în procedura scrisă a apelului, cauza de contencios administrativ având ca obiect apelul formulat de apelantă, societatea cu răspundere limitată Tauritus, împotriva hotărârii pronunțate de Vilniaus apygardos administracinis teismas (Tribunalul Administrativ Regional, Vilnius,

Lituania) la 19 ianuarie 2022 în cauza de contencios administrativ având ca obiect acțiunea introdusă de reclamantă, societatea cu răspundere limitată Tauritus, împotriva pârâtei, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Direcția Vămirilor din subordinea Ministerului Finanțelor al Republicii Lituania), cu participarea Kauno teritorinė muitinė (Biroul vamal din Kaunas) în calitate de intervenient, prin care s-a solicitat anularea unor decizii.

Camera, în complet extins,

a stabilit după cum urmează:

I.

- 1 Prezenta cauză privește un litigiu fiscal între apelantă, societatea cu răspundere limitată Tauritus (denumită în continuare „societatea”), pe de o parte, și intimată, Direcția Vămirilor din subordinea Ministerului Finanțelor al Republicii Lituania (denumită în continuare „Direcția”), pe de altă parte. Prezentul litigiu privește, printre altele, partea din raportul de inspecție nr. 7KM320048M din 14 septembrie 2017 (denumit în continuare „raportul”) al biroului vamal din Kaunas, prin care societatea a făcut obiectul unei evaluări și a fost obligată la plata unor dobânzi de întârziere în cuantum de 4 853 de euro aferente taxei pe valoarea adăugată (denumită în continuare „TVA”) la import.

Temeiul juridic: dreptul Uniunii

- 2 Articolul 15 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (denumit în continuare „Codul vamal al Uniunii”) prevede următoarele:

„(2) La depunerea unei declarații vamale, [...] persoana în cauză răspunde în ansamblu de:

(a) corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate în această declarație, notificare sau cerere; [...]”.

- 3 Articolul 70 din Codul vamal al Uniunii prevede printre altele:

„(1) Baza inițială pentru valoarea în vamă a mărfurilor este valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii, ajustat, dacă este cazul.

(2) Prețul efectiv plătit sau de plătit este plata totală efectuată sau de efectuat de către cumpărător vânzătorului sau de către cumpărător unui terț în beneficiul vânzătorului pentru mărfurile importate și cuprinde toate plățile efectuate sau de efectuat drept condiție a vânzării mărfurilor importate.

(3) Valoarea de tranzacție se aplică numai atunci când sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

[...] (b) vânzarea sau prețul nu face obiectul condițiilor sau prestații pentru care valoarea nu se poate determina în raport cu mărfurile de evaluat; [...].”

- 4 Articolul 173 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii prevede că „la solicitarea declarantului, în termen de trei ani de la data acceptării declarației vamale, modificarea declarației vamale poate fi permisă după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri pentru ca declarantul să își respecte obligațiile referitoare la plasarea mărfurilor sub regimul vamal în cauză”.
- 5 Articolul 128 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (denumit în continuare „Regulamentul de punere în aplicare”) prevede că „valoarea de tranzacție a mărfurilor vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii se determină la momentul acceptării declarației vamale pe baza vânzării care a avut loc imediat înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal respectiv”.
- 6 Articolul 133 din Regulamentul de punere în aplicare prevede că, „[î]n cazul în care vânzarea sau prețul mărfurilor importate face obiectul unei condiții sau al unei prestații a cărei valoare poate fi determinată în raport cu mărfurile care se evaluează, se consideră că această valoare face parte din prețul efectiv plătit sau de plătit [...]”.
- 7 Potrivit articolului 85 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, „pentru importurile de bunuri, baza de impozitare este valoarea în vamă, stabilită în conformitate cu dispozițiile comunitare în vigoare”.

Situația de fapt relevantă

- 8 Potrivit unui ordin din 26 mai 2017, Biroul vamal din Kaunas a efectuat la societate o inspecție fiscală pentru perioada cuprinsă între 1 octombrie 2015 și 30 aprilie 2017, ocazie cu care a constatat că, în perioada vizată de inspecție, societatea a achiziționat, printre altele, diferite cantități de motorină și de combustibil pentru aviație de la diverși furnizori și le-a importat pe teritoriul Republicii Lituania.
- 9 Contractele încheiate cu furnizorii și facturile *pro forma* emise societății stabileau prețul provizoriu de plătit de societate pentru achiziționarea mărfurilor (denumit în continuare „prețul provizoriu”).
- 10 Atunci când a întocmit declarația pentru punerea în liberă circulație și utilizarea internă a combustibilului achiziționat și importat, societatea a indicat în

declarațiile la import prețul provizoriu ca valoare în vamă a mărfurilor. În consecință, în declarațiile sale, societatea a specificat codul de determinare a valorii în vamă „6” pentru mărfurile în cauză, adică a determinat valoarea prin aplicarea „mijloacelor rezonabile” prevăzute la articolul 74 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii și la articolul 144 din Regulamentul de punere în aplicare.

- 11 În conformitate cu termenii contractelor încheiate cu furnizorii, prețul provizoriu a fost ajustat ulterior pentru a se ține seama de situațiile survenite după importul mărfurilor, cum ar fi prețurile medii ale combustibililor de pe piață și cursul de schimb mediu pentru perioada în cauză. Acest preț revizuit (denumit în continuare „prețul final”) a fost convenit între societate și furnizorii săi prin intermediul unor acorduri suplimentare (anexe la contracte), pe baza cărora furnizorii au emis facturi revizuite (prețul final a fost în unele cazuri mai mare decât prețul provizoriu, iar în alte cazuri mai mic, în funcție de fluctuațiile prețurilor de pe piață menționate mai sus).
- 12 După primirea acestor facturi revizuite de la furnizori, societatea a solicitat, din proprie inițiativă, o ajustare a valorii mărfurilor indicate în declarațiile de import sus-menționate.
- 13 Cu ocazia inspecției s-a mai constatat că, în perioada cuprinsă între 29 septembrie 2016 și 1 februarie 2017, societatea a depus la biroul vamal treisprezece declarații de import (denumite în continuare „declarațiile în cauză”), în care prețul provizoriu convenit cu furnizorii era indicat ca valoare în vamă a combustibililor importați (denumiți în continuare „mărfurile în cauză”). La 6 februarie 2017 și la 15 martie 2017, furnizorii au trimis societății facturi revizuite (denumite în continuare „facturile revizuite”) care indicau, pentru carburanții importați, prețuri finale mai mari decât valoarea în vamă menționată în declarațiile în cauză.
- 14 Spre deosebire de alte situații, societatea nu a solicitat autorităților vamale ajustarea valorii în vamă a mărfurilor din declarațiile în cauză și nu a plătit TVA-ul suplimentar la import către bugetul de stat înainte de începerea inspecției fiscale (26 mai 2017).
- 15 La rândul său, aplicând metoda de determinare a valorii în vamă la care se face referire la articolul 70 alineatul (1) din Codul vamal al Uniunii, Biroul vamal din Kaunas a acceptat prețul final menționat pe facturile revizuite ca reprezentând valoarea în vamă a mărfurilor în cauză și, printre altele, a supus societatea unei evaluări suplimentare și a obligat-o la plata unor dobânzi de întârziere aferente TVA-ului la import pentru perioada cuprinsă între data acceptării declarațiilor în cauză de către autoritățile vamale și data raportului (14 septembrie 2017).
- 16 Litigiul fiscal având ca obiect această decizie a autorității fiscale locale a fost examinat de Direcție, de Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (Comisia pentru Litigii Fiscale de pe lângă Guvernul Republicii Lituania) și de Tribunalul Administrativ Regional din Vilnius, toate apreciind drept justificată calcularea dobânzii de întârziere în cauză.

- 17 Prin decizia din 17 iunie 2020, Curtea Administrativă Supremă a Lituaniei, sesizată cu calea de atac formulată de apelantă, a trimis litigiul fiscal spre reexaminare Direcției, constatând, în esență, că administrația fiscală calculase în mod nejustificat valoarea în vamă a mărfurilor în cauză prin aplicarea metodei bazate pe „valoarea de tranzacție”. Instanța menționată a statuat, în esență, că aplicarea articolului 70 alineatul (1) din Codul vamal al Uniunii nu se putea întemeia pe un preț final care nu era și nu ar fi putut fi cunoscut la momentul importului mărfurilor în cauză și la momentul depunerii declarațiilor inițiale.
- 18 După o nouă examinare a plângerii apelantei împotriva unei părți din raportul în litigiu, prin decizia din 31 decembrie 2020, Direcția a confirmat această parte a deciziei Biroului vamal din Kaunas, altfel spus a menținut obligația apelantei de a plăti dobânzile de întârziere în cauză.
- 19 Această autoritate fiscală (centrală) a apreciat, printre altele, că faptele examinate în hotărârile instanței Uniunii, pe care s-a întemeiat pentru adoptarea deciziei din 17 iunie 2020 menționate anterior, sunt diferite de faptele din prezentul litigiu fiscal și, prin urmare, a considerat, printre altele, că, după primirea de la furnizori a facturilor revizuite cu prețul final, societatea avea obligația de a solicita o rectificare a declarațiilor de import în cauză, cu alte cuvinte, de a calcula valoarea în vamă a mărfurilor potrivit articolului 70 alineatul (1) din Codul vamal al Uniunii, acceptând prețul final indicat în facturile revizuite ca reprezentând valoarea de tranzacție. În opinia Direcției, întrucât societatea nu și-a îndeplinit această obligație înainte de începerea inspecției fiscale, Biroul vamal din Kaunas era îndreptățit să rectifice declarațiile în cauză în conformitate cu cele descrise mai sus și să calculeze dobânzile de întârziere de la data depunerii declarațiilor inițiale la autoritățile vamale.
- 20 Întrucât, prin decizia din 19 ianuarie 2022, Tribunalul Administrativ Regional din Vilnius a confirmat poziția Direcției și a respins acțiunea societății, reclamanta a formulat apel la Curtea Administrativă Supremă a Lituaniei.

Camera, în complet extins

constată următoarele:

II.

- 21 Având în vedere practica administrativă a autorității fiscale naționale, ilustrată în mod clar de împrejurările litigiului fiscal în discuție, prezenta cauză ridică problema interpretării articolului 70 și a articolului 173 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii. Prin urmare, în speță, este necesară sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea”) cu o cerere de decizie preliminară privind interpretarea acestor norme ale Uniunii [...] [motive de sesizare a Curții].

Considerații preliminare

- 22 În acest stadiu al procedurii, este important de observat că, în primul rând, deși litigiul în speță se referă doar la quantumul dobânzilor de întârziere stabilite în sarcina apelantei, quantumul dobânzilor de întârziere este direct legat de quantumul restanțelor fiscale și de momentul la care ia naștere obligația de achitare a datoriilor fiscale. În consecință, de exemplu, dacă se constată că valoarea în vamă și, implicit, și valoarea impozabilă au fost stabilite în mod eronat, nu ar fi posibil, în speță, să se declare că (o parte din) dobânzile de întârziere în cauză sunt justificate.
- 23 În al doilea rând, după cum s-a menționat mai sus, în speță, Biroul vamal din Kaunas a considerat prețurile finale ale mărfurilor în cauză, astfel cum au fost convenite de apelantă cu furnizorii după acordarea liberului de vamă pentru mărfurile în cauză, ca fiind valoarea de tranzacție, adică a acceptat ca valoare de tranzacție prețul provizoriu declarat, care a fost ulterior revizuit (ajustat) pentru a reflecta prețul final.
- 23.1. Acest preț final, astfel cum recunosc Biroul vamal din Kaunas și Direcția însăși, nu era și nici nu putea fi cunoscut la data acceptării declarației la biroul vamal [contractele prezentate cu furnizorii și explicațiile recurente, care nu sunt contestate de autoritatea fiscală, confirmă faptul că, la momentul stabilirii prețului final, prețul provizoriu a fost revizuit (ajustat) pe baza mediei prețurilor de pe piață făcute publice de anumite agenții și a fluctuațiilor medii ale cursurilor de schimb din perioada în cauză].
- 23.2. În plus, datele colectate în timpul inspecției fiscale confirmă în mod obiectiv că prețul final a fost mai mare, în unele cazuri, și mai mic, în alte cazuri, decât prețul provizoriu (prețul provizoriu convenit de societate cu furnizorii săi la data acceptării declarației putea fi ajustat ulterior în sensul diminuării sau al majorării).
- 24 În al treilea rând, nu există nicio dovadă în speță că tranzacțiile în cauză ar fi implicat fraudă, abuz de drept sau orice altă formă de evaziune fiscală.

Cu privire la (ne)aplicarea metodei bazate pe „valoarea de tranzacție” pentru determinarea valorii în vamă

- 25 În primul rând, este necesar să se verifice dacă articolul 70 din Codul vamal al Uniunii trebuie interpretat în sensul că alineatul (1) al acestuia nu este aplicabil atunci când, la momentul acceptării declarației vamale și pe baza vânzării care a avut loc imediat înainte de introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal, se cunoaște doar prețul provizoriu de plătit, care ulterior (adică după depunerea declarației și punerea în liberă circulație a mărfurilor) este ajustat în sensul majorării sau al diminuării în funcție de împrejurări independente de voința părților la tranzacție și necunoscute la momentul depunerii declarației.

- 26 În această privință, trebuie arătat că se poate deduce în mod rezonabil din articolul 70 din Codul vamal al Uniunii și din articolul 128 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare că, pentru a aplica metoda de determinare a valorii în vamă bazată pe „valoarea de tranzacție”, trebuie să fie cunoscut (sau să poată fi stabilit) prețul efectiv plătit sau de plătit la momentul depunerii declarației la autoritatea vamală.
- 27 În plus, articolul 70 alineatul (3) litera (b) din Codul vamal al Uniunii prevede în mod explicit că metoda în cauză nu se aplică în cazul în care vânzarea sau prețul face obiectul unor condiții sau prestații pentru care valoarea nu se poate determina în raport cu mărfurile de evaluat. În speță, ajustarea ulterioară a prețului provizoriu face (făcea) parte din „condițiile de vânzare” a mărfurilor în cauză, în special în sensul acestei dispoziții din Codul vamal al Uniunii (a se vedea în acest sens în special Hotărârea din 19 noiembrie 2020, 5th AVENUE Products Trading, C-775/19, EU:C:2020:948, punctele 38-42). Or, astfel cum s-a menționat mai sus, prețul final nu era cunoscut la momentul depunerii declarațiilor în cauză și ar fi putut fi majorat sau diminuat ulterior, cu alte cuvinte, se consideră că impactul condiției de vânzare în discuție asupra prețului final efectiv de plătit nu a fost și nu ar fi putut fi evaluat la momentul punerii în liberă circulație a acestor mărfuri.
- 28 De asemenea, se consideră că obligarea declarantului la aplicarea metodei bazate pe „valoarea de tranzacție” atunci când prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile vândute la export nu poate fi stabilit (nu este cunoscut) la momentul depunerii declarației ar fi incompatibilă cu obligația prevăzută la articolul 15 alineatul (2) litera (a). În plus, indicarea în declarație a unui preț provizoriu, ajustat ulterior în sensul majorării sau diminuării, ar putea conduce la o valoare în vamă arbitrară sau fictivă, ceea ce ar fi incompatibil cu aplicarea metodei de determinare a valorii în vamă în cauză (a se vedea în acest sens, de exemplu, Hotărârea Curții din 9 iunie 2022, Baltic Master, C-599/20, EU:C:2022:457, punctele 26 și 27 și jurisprudența citată).
- 29 De asemenea, trebuie reținut că, la punctul 35 din Hotărârea din 20 decembrie 2017, Hamamatsu Photonics Deutschland (C-529/16; EU:C:2017:984), Curtea a statuat că „[nu se poate] rețin[e], drept valoare în vamă, o valoare de tranzacție convenită, compusă în parte dintr-o sumă inițial facturată și declarată și în parte dintr-o ajustare forfetară operată după sfârșitul perioadei de facturare, fără să fie posibil să se știe dacă, la finalul perioadei de facturare, această ajustare va fi operată în sus sau în jos”. Deși, după cum observă Direcția, situația de fapt care stă la baza cauzei [...] care a condus la pronunțarea Hotărârii Hamamatsu Photonics Deutschland diferă de cea din speță, această apreciere s-a întemeiat pe principiile generale de interpretare a dreptului enunțate la punctele 24-33 din hotărârea menționată, ceea ce conduce la concluzia că și în prezenta cauză metoda bazată pe „valoarea de tranzacție” nu ar fi fost aplicabilă societății la momentul depunerii declarațiilor în discuție (declarațiile inițiale).

Cu privire la obligația de a modifica valoarea declarată în vamă a mărfurilor puse în liberă circulație

- 30 Prezenta cauză ridică de asemenea problema dacă articolul 173 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii trebuie interpretat în sensul că declarantul nu are obligația de a solicita autorităților vamale o ajustare a valorii în vamă determinate și declarate potrivit articolului 74 din codul menționat, atunci când prețul efectiv de plătit pentru mărfuri, astfel cum este menționat la articolul 70 alineatul (1), care nu era și nu putea fi cunoscut la momentul depunerii declarației, devine clar după ce aceste mărfuri au fost puse în liberă circulație.
- 31 În speță, Biroul vamal din Kaunas și Direcția au decis, în esență, că, după primirea facturilor revizuite, societatea avea obligația de a solicita modificarea declarațiilor în cauză și de a calcula valoarea în vamă a mărfurilor potrivit procedurii prevăzute la articolul 70 alineatul (1) din Codul vamal al Uniunii, indicând ca valoare de tranzacție prețul final convenit după depunerea declarațiilor și punerea în liberă circulație a mărfurilor. Întrucât societatea nu s-a adresat biroului vamal competent, Biroul vamal din Kaunas a ajustat el însuși valoarea în vamă, astfel cum s-a arătat mai sus.
- 32 În această privință, trebuie arătat mai întâi că articolul 173 alineatul (2) Codul vamal al Uniunii instituie regula generală potrivit căreia, după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, cum este cazul în speță, declarantului (importatorului) nu i se mai permite să modifice declarația vamală. Cu titlu de excepție, articolul 173 alineatul (3) din acest cod prevede că, la solicitarea declarantului, modificarea declarației vamale poate fi permisă după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri pentru ca declarantul să își respecte obligațiile referitoare la plasarea mărfurilor sub regimul vamal în cauză.
- 33 În lumina acestor dispoziții, trebuie amintit că, pe de o parte, valoarea în vamă trebuie să reflecte valoarea economică reală a unei mărfi importate și să țină seama de ansamblul elementelor acestei mărfi care are o valoare economică (a se vedea în acest sens, printre altele, Hotărârea Curții de Justiție din 22 aprilie 2021, Lifosa, C-75/20, EU:C:2021:320, punctul 24 și jurisprudența citată). Pe de altă parte, nu rezultă din articolul 173 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii că această dispoziție stabilește pentru declarant o obligație și nu un drept de a solicita modificarea declarației, iar termenul „modificare” presupune de asemenea existența unor erori sau inexactități în declarație, care trebuie să fie corectate. În această privință, nu este clar dacă neaplicarea unei metode de determinare a valorii în vamă, care nu ar fi putut fi utilizată la momentul depunerii declarației, poate fi considerată o astfel de eroare sau de inexactitate.
- 34 De asemenea, din jurisprudența Curții de Justiție reiese, printre altele, că, în conformitate cu principiul irevocabilității unei declarații, odată ce aceasta a fost acceptată, detaliile declarației nu pot fi modificate decât în cazurile strict definite de legislația Uniunii (a se vedea în acest sens, de exemplu, Hotărârea din 17 septembrie 2014, Baltic Agro, C-3/13, EU:C:C:C:2227, punctul 43 și

jurisprudența citată), iar posibilitatea de modificare a unei declarații prevăzută la articolul 173 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii trebuie interpretată în mod strict (Hotărârea din 8 iunie 2023, Zes Zollner Electronic, C-640/21, EU:C:2023:[457], punctul 43).

- 35 În această privință, trebuie menționat că articolul 176 alineatul (1) litera (c) din Codul vamal al Uniunii încredințează Comisiei Europene sarcina de a institui normele de procedură pentru modificarea unei declarații vamale după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, în conformitate cu articolul 173 alineatul (3). Cu toate acestea, Regulamentul de punere în aplicare care, astfel cum rezultă din considerentul (39) al acestuia, a fost adoptat, printre altele, în scopul de a preciza „[...] situațiile în care o declarație vamală poate fi modificată după acordarea liberului de vamă mărfurilor”, nu prevede modificarea declarației într-o situație precum cea din prezenta cauză, și anume atunci când modificările aduse contractelor de furnizare după depunerea declarației au ca rezultat faptul că devine clar prețul efectiv de plătit pentru mărfuri. Dimpotrivă, cu titlu de exemplu, articolul 130 alineatul (3) din regulamentul de aplicare interzice în mod explicit luarea în considerare a reducerilor care rezultă din modificări ale contractului ulterior momentului acceptării declarației vamale.

III.

1. [...] [obligația de sesizare în temeiul articolului 267 al treilea paragraf TFUE]

2. În aceste condiții, pentru a elimina îndoielile apărute cu privire la interpretarea și la aplicarea dispozițiilor dreptului Uniunii pertinente pentru raporturile juridice în discuție în prezentul litigiu, este oportun să se solicite Curții să interpreteze dispozițiile dreptului Uniunii în cauză. Un răspuns la întrebările formulate în dispozitivul prezentei ordonanțe este esențial pentru prezenta cauză, întrucât ar permite, asigurând în același timp în special supremația dreptului Uniunii, să se aprecieze întinderea obligației recurente în materie de TVA la import și momentul nașterii acestei obligații, adică împrejurările de care este direct legată, printre altele, capacitatea autorității fiscale de a percepe dobânzi de întârziere pentru această taxă.

Având în vedere considerentele de mai sus [...] [trimitere la dispozițiile de drept procedural], [...] această Cameră

dispune după cum urmează:

[...] [formulare procedurală standard]

Sunt adresate Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarele întrebări preliminare:

(1) Articolul 70 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii

trebuie interpretat în sensul că alineatul (1) al acestuia nu este aplicabil într-o situație precum cea în speță în care, la momentul acceptării declarației vamale și pe baza vânzării care a avut loc imediat înainte de introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal, se cunoaște doar prețul provizoriu de plătit, care ulterior (adică după depunerea declarației și punerea în liberă circulație a mărfurilor) este ajustat în sensul majorării sau diminuării în funcție de împrejurări independente de voința părților la tranzacție și necunoscute la momentul depunerii declarației?

(2) Articolul 173 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 trebuie interpretat în sensul că declarantul nu are obligația de a solicita autorităților vamale o ajustare a valorii în vamă determinate și declarate potrivit articolului 74 din acest cod atunci când, precum în speță, prețul efectiv de plătit pentru mărfuri, astfel cum este menționat la articolul 70 alineatul (1) din acest regulament, care nu era și nu putea fi cunoscut la momentul depunerii declarației, devine clar după ce aceste mărfuri au fost puse în liberă circulație?

[...] [formulare procedurală standard și componența instanței]